

51. Lov om Skolebespisning. (Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet.) [A. Sp. 4471. — C. Sp. 139, 1081, 1109.]

Fremsat i *Folketinget* $31/1$ (F. Sp. 3054). 1. Beh. $5/2$ (F. Sp. 3108). 2. Beh. $13/2$ (F. Sp. 3297). 3. Beh. $17/2$ (F. Sp. 3392). *Oversendt til Landstinget*. 1. Beh. $7/3$ (L. Sp. 597). Henvist til Udvalg paa 9 Medl. (Ahlefeldt, la Cour, S. Jensen, Johnsen (Form.), Juul-Rysensteen, Møller, J. Pedersen, Stilling og J. C. Sørensen). Betænkning (B. Sp. 1803) afgiven $21/4$ (Ordfører: Johnsen). 2. Beh. $1/5$ (L. Sp. 1274). 3. Beh. $5/5$ (L. Sp. 1293). *Tilbagesendt til Folketinget*. Eneste Beh. $12/5$ (F. Sp. 5610). Loven stadfæstet 23. Maj 1902. (Lov-Tid. Nr. 92.)

Loven gaar ud paa, at hvor kvindelig Husgerning er indført som Skolefag, og den i Skolekøkkenet paa Kommunens Bekostning tillavede Mad nydes af Skolens Elever, skal Kommunalbestyrelsen være bemyndiget til uden Betaling at lade Maden tildele dem af Skolens Elever, for hvis Vedkommende Forholdene i Hjemmet efter Kommunalbestyrelsens Skøn tale derfor, uden at dette skal kunne betragtes som Fattighjælp til vedkommende Børns Forsørgere. Fremdeles kan Kommunalbestyrelsen af Kommunekassen yde Bidrag til Foreninger, som i Maanederne December—Marts give vederlagsfri Bespisning af Skolebørn fra uformuende Hjem i Kommunen, naar Bidraget ikke overstiger det Beløb, der for det paagældende Tidsrum i samme Øjemed tilvebringes af private. Til Udredelsen af større Bidrag end anført af Kommunekassen til nævnte Foreninger udfordres Samtykke for Landkommunernes Vedkommende af Amsraadet og for Kjøbenhavn og Købstæderne af Indenrigsministeren.

I Forslaget, som det var forelagt, stod ikke „Maanederne December—Marts“, men det ubestemtere Udtryk „Vintermaanederne“, og der fandtes ikke nogen Bestemmelse om, at der for Kjøbenhavns og Købstædernes Vedkommende kræves Samtykke fra Indenrigsministeren. Disse Forandringer skete i Landstinget. Folketinget akcepterede Forslaget, som det var kommet tilbage fra Landstinget. — Ved 2. Behandling i Folketinget udtalte N. Christensen, at han, naar Behandlingen var tilendebragt, vilde foreslaa Sagen henvist